

MILLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ	
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI	
Tarih:	30.2.2018
Sayı:	2868

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Milli Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi gerekçeleriyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 10/07/2018

Arzu ERDEM
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI		
Tali Komisyon		
Esas Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor	
Tarih:	11 Ekim 2018	Esas No: 2/878

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BSK LİGİ
31 Temmuz 2019
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
31 Temmuz 2018
No: 328523

GEREKÇE

Eğitim, bir milletin yaşadığı toplum içinde değeri olan yetenek, tutum ve diğer davranış biçimlerini geliştirdiği süreçlerin tümü olarak belirtilmektedir. Bilindiği gibi, insanın eğitimi doğduğu andan itibaren başlamakta ve ölünceye kadar devam etmektedir. Eğitim; bireyin davranışlarındaki yaşantısı yoluyla kasıtlı olarak ve isteyerek değişme meydana getirme sürecidir. Bu tanıma göre; Eğitim bir süreçtir. Eğitim sürecinde, bireyin davranışlarının istenilen yönde değiştirilmesi amaçlanmaktadır. Davranışlarındaki değişme kasıtlı olarak gerçekleştirilmektedir. Eğitim sürecinde bireyin kendi yaşantıları esas alınmaktadır. Plânlı ve programlı değişimleri içermekte ve rastlantılara yer vermemektedir. Bireylerin davranış değişikliklerini toplum tarafından kabul görecekt, toplumun istediği yönde olacak şekilde düzenlemektedir.

İlk insandan beri eğitimin önemi artarak devam etmektedir. Her toplumun kendine özgü bir eğitim sistemi vardır. Bu sistem o toplumun sosyal, ekonomik ve kültürel özelliklerine ve öz değerlerine göre biçim almakta ve kurumsallaşmaktadır. Bir toplumun gelişmişlik düzeyi, o toplumun eğitim düzeyini de göstermektedir. Eğitim sistemi, toplumla barışık olduğu ve toplumun ihtiyaçlarını karşılayabildiği ölçüde kabul görmekte ve toplum içerisinde geçerli olan değerleri yansıtmaktadır.

İnsanlar birbirleriyle maddî-manevî etkileşime girmektedirler. Bu etkileşimi kültür olarak adlandırdığımız zaman, insanlar arası kültürel etkileşimlerin eğitimi oluşturduğu açıkça görülmektedir. Günümüz eğitim sistemi içinde ne yazık ki ideal bir eğitim anlayışından söz etmek mümkün değildir. Ancak, sistemli ve ilkeli bir çalışmayla eğitim sistemi içindeki aksaklıkların giderilebilmesi mümkündür. Bu yönde yapılacak çalışmaların başında, “adab-ı muaşeret” dersinin eğitim müfredatına eklenmesi gelmektedir. Adab-ı muaşeret, genel görgü kuralları demektir. Görgü kurallarına uymak diğer insanlara saygı göstermektir ve onların duygularına önem verdiğiniz mesajını göndermek demektir.

Toplum hayatının düzenlenmesinde etkili olan genel görgü kurallarına uyan kişileri; terbiyeli, saygılı, nazik ve saire şeklinde nitelemek mümkündür. Başarılı insanların çoğu, düzgün görünüm ve görgü kurallarını doğru kullanmanın sadece hayatta kalma mücadelesinde kolaylık sağlamakla kalmayıp, yukarı doğru tırmanmada da gerçek bir avantaj sağlayarak kişisel ilişkileri kolaylaştırdığını vurgulamaktadırlar. Birbirlerine saygılı bireyler, birbirlerine saygılı toplumları meydana getirecek, olumsuz tavırlar yerini daha uzlaşımsal tavırlara bırakabilecektir. Böylelikle eğitim, her insanın ihtiyacına, özellikle de toplumun ihtiyacına cevap verebilecek konuma gelebilecektir.

Teklifimizle, 1960’lı yıllarda uygulanan bu sistemin tekrar uygulanması ve gelecek nesillere eğitim ortamında görgü kuralları öğretilmesi hedeflenmekte, böylece daha saygılı, görgülü, terbiyeli ve başarılı birer toplum olma yönünde ilerlememiz amaçlanmaktadır.

MİLLİ EĞİTİM TEMEL KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Adab-ı muaşeret dersi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında okutulan dersler arasında yer alır.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.